

گوش نیندازیم و درمورد آن سهل انگاری نکیم زیرا که خطر مشکل شدن درمان وجود خواهد داشت .

بر اثر مسامحه و غفلت والدین میزان غیبت کودک در مدرسه زیاد می شود و اگر هم کار به اخراج نکشد این خطر وجود دارد که عقب ماندگی تحصیلی و حتی مردودی پدید آید و با عادت به تنبلی و تن پروری برای او حاصل گردد و یا این حالت براوسلطه یابد که هیچکدام از آنها به مصلحت کودک نیست .

روشی را که امروزه کودک برای رهائی از مدرسه به کار می برد بعدها نیز ادامه خواهد یافت و او در زندگی بعدی هم هرآنگاه که در برابر مسائلهای فرار گرفت موضعی از همین قبیل را اتخاذ خواهد کرد و در چنان صورت

فوبیای مدرسه

بیمار کھسای ناشی از ترس مدرسه

ضرورت اقدام برای درمان

در قسمت قبل گفتیم که متناسب رشد و افزایش سن و یافتن شرایط حیات جمعی و انس با دوستان این حالت تدریجا " در افراد از میان می رود تا حدی که در سالهای آخر دبیرستان افراد بسیار کمی داریم که به چنین وضع و شرایطی دچار باشند .

در عین حال افرادی هستند که این حالت در آنان باقی مانده و تثبیت می شود و شخصیت حال و آینده شان را زیر سؤال می برد . صدماتی بفرود وارد می سازد که بعدها حل و رفع آنها بسیار دشوار خواهد بود .

فوبیای مدرسه از مسائلی نیست که همه گاه بخودی خود حل شود ، بلکه گاهی این چنین است . اصل بر این است که آن را مورد توجه و اعتنا قرار دهیم و به اصطلاح عامه آن راپشت

باید ببینیم برفرد و اجتماع چه خواهدگذشت

اقدامات اصلاحی

اینکه دراین رابطه چه باید کرد و چه موضعی باید اتخاذ کرد مباحثی است که ما آن را در چند بخش با رعایت اختصار مطرح خواهیم کرد :

الف - اقدامات درخانه

در صورتی که ما به چنین کودکانی برخورد کردیم لازم است تلاشهایی در محیط خانه صورت گیرند که اهم آنها عبارتند از :

— پذیرش و محبت به کودک و نشان دادن این امر که تو مورد علاقه و احترام خانواده‌ای مانورا دوست داریم و بهمین نظر می خواهیم به مدرسه بروی ، آقا شوی ، خانم باشی و ...
— همدردی و همراهی با او که آری ، این چنین ماهم که چون تو روزی کودک بوده‌ایم گاهی دچار چنین وضع و حالتی می شدیم ولی خیلی زود خوب می شدیم. ولی این همدردی نباید ادامه یابد .

— خواستن از او که مساء له و مطلب خود را بدون هیچگونه خجالتی بیان نماید و درددل کند که از چه امری در مدرسه رنج می برد و رفع آن امر و مساء له .

— دادن جرات به او که او هم می تواند بر مشکل غلبه کند و به استقبال حوادث برود .
— القاء به کودک که مدرسه ترسی ندارد امتحان مهم نیست ، تو تلاش خود را بکن ، اگر نمره کم آوردی ما ناراحت نمی شویم .

— ذکر داستانهای سازنده از زندگی خود و دیگران در دوران کودکی و نشان دادن این

مساء له که نگرانی از مدرسه بی معنی است .

— روشنگری نسبت به مدرسه و درس و دانش آموزان و رشد شخصیت ، و عالم شدن و

— القاء به او که حالت از چند روز قبل بهتر است و فردا هنوز بهتر خواهد شد ، نگران نباش — گاهی بحث از شجاعت به میان آوردن که آدمی باید شجاع باشد و از مشکلات نترسد و سعی کند با دشواری ها و مسائل مبارزه کند .

— گاهی هم القاء به او که تو بزرگ شده‌ای مردی شدی ، خانمی هستی ، باید جرات تو بیشتر باشد و برایی اساس به اعتماد بنفس او بیفزائیم .

— تشویق او پس از یکی دوروزی که برخورد مسلط بود و مورد تمجید قرار دادنش به این عنوان که او در کارش موفق بوده و وظیفه اش را انجام داده است .

— حل مشکلات مدرسه‌ای او و کمک و راهنمایی برای انجام تکالیف تا برنامه بردوش او سنگینی نکند .

— درکل باید سعی به عمل آید که حساسیت کودک از مدرسه زائل شود و ترس او از میان برود .

ب - اقدامات در مدرسه

در مواردی لازم می شود که مادر به همراه کودک به مدرسه برود . در آن صورت صبحانه ساده‌ای به او بدهید که مشکل استفراغ او حل شود و حال تهوع نداشته باشد . او را لباس بپوشانید و آماده مدرسه رفتن کنید . در بین راه لازم نیست از او سؤال کنید که حالش چگونه است و یا چرا مدرسه را دوست ندارد .

لطفاً "ورق بزنید"

قبال همه کودکان و از جمله اینگونه اطفال داشته باشند. بنظر ماضوری است معلم کلاس اول نسبت به دیگر معلمان ورزیده‌تر خوش اخلاق تر، شاداب تر و با نشاط تر، و پرشور و زودجوش باشد. زیرا برخوردارها و ماههای اول زندگی تحصیلی سرنوشت سازاست و آثار آن برای سالهای متمادی باقی خواهد ماند. اقدامات مدرسه و معلم را در این رابطه بشرح زیر می توان خلاصه کرد:

— پذیرش کودک و استقبال از او و احترام به او بگونه ای که طفل حساب کند در مدرسه برای او جایی باز کرده‌اند.

— اعلام محبت به کودک و نشان دادن نرمش و ملایمت خود به او و انس و سازگاری بیشتر.

— نزدیک کردن بسه خود از طریق برخورد های صمیمانه و تفاهم و مخصوصاً " بازی با کودک و دست دادن با او.

— سهل و آسان جلوه دادن ضوابط و مقررات مدرسه و سعی به اینکه شرایط آن با شرایط خانه نزدیک و همسان گردد.

— راهنمایی برای حل مسائل و تکالیف آنها و

— درراه برای او از مدرسه تعریف کنید، از بازیهای مدرسه، از دوستانی که در آنجا پیدا خواهد کرد، از مزایای درس خواندن و باسواد شدن حرف بزنید تا شوق و امیدی در کودک نسبت به درس و مدرسه و کلاس پدید آید.

— در مدرسه حاضر شوید، با معلم فرزندان به صورت عادی و صمیمانه صحبت کنید درحضور او از بچه تعریف کنید و متذکر شوید که او هم می خواهد درس بخواند و چیزهای خوب یاد بگیرد. و به اشاره تفهیم کنید که نیاز به دلسوزی و محبت و حمایت شما دارد.

رابطه بین خانه و مدرسه را بیشتر کنید، حتی گاهی معلم او را به خانه دعوت کنید که مهمان شما باشد و براین اساس انس و علاقه ای را پدید آورید تا برای کودک باوری پدید آید که در مدرسه خطری متوجه او نیست و مسأله ترس آوری در آنجا وجود ندارد.

ج- اقدامات مدرسه و معلم

ازسوی دیگر مدرسه و معلم باید اقداماتی در

کودک را بحرف آورد و با محبت و اطمینان از او بخواهد که آنچه در دل دارد بیان کند و آنگاه به چاره سازی و حل مشکل بپردازد .

پیشگیری

بخشی از فویبای مدرسه بخاطر عدم آشنائی با مدرسه و محیط اجتماعی است و بدان علت است که طفل برای اولین بار وارد این محیط می شود بخصوص که برخی از کودکان برای اولین بار است از خانه خارج می شوند و ناحال در قفس خانه زندانی بوده اند .

لازم است از هم اکنون و از روزگاران پیش از مدرسه کودک را کم و بیش به بیرون ببرید ، او را با دیگران مأنوس کنید که با هم بازی کنند و شدیداً وابسته به شما نباشند . حتی از سال قبل از مدرسه برخی از ایام او در کلاس آمادگی بگذرد تا تدریجاً به مدرسه مأنوس شود .

امر مدرسه رفتن او را یکباره تصمیم نگیرید زمینه سازی هائی از قبل داشته باشید . از پیش به اوالقاء کنید که تو بزرگ می شوی ، به مدرسه می روی ، درس می خوانی ، معلم می شوی پزشک می شوی و . . . و نیز ضروری است او را از پیش به صورت تدریج با برخی از برنامه های مدرسه آشنا کنید تا ترس او تدریجاً بریزد و با روحیه ای شاد و اعتماد و اطمینان کافی به کار و درس بپردازد .

دکتر علی قائمی

تحسین و تمجید او بهنگام انجام وظیفه گرم داشتن محیط مدرسه و شاد داشتن کودک در آن از طریق برخوردهای خوب داستان گوئی و

از میان بردن عوامل نفرت در مدرسه مثل تنبیه ، توبیخ ، سرزنش ها و سعی در خندانیدن کودک .

گوش دادن به حرفهای او و توضیح خواستن از مسائل و مشکلات او

سعی به شناخت استعدادی در کودک و تکیه کردن به آن و تشویق کودک در سایه موفقیت

دادن جایزه به کودک و تشویق او که خود زمینه ساز علاقمندی به مدرسه و جرات یافتن است .

رعایت حال او مخصوصاً درآمد و شدیده کلاسی ، رفتن به دستشویی

سپردن مسؤولیت ساده ای به او در مدرسه که حساب کند او هم در مدرسه کاری و برنامه ای دارد .

سهل گیری به او مخصوصاً در سال اول و نادیده گرفتن خطاهای او و مته برخششاش گذاشتن .

درکل اگر رفتار معلم در مدرسه خوب و پذیرنده کودک باشد و اگر معلم خود را مهربانتر و صمیم تر نشان دهد و طفل را در مدرسه چنان بپذیرد که کودک آنجا را خانه دوم خود حساب کند ، مشکلاتی از این قبیل رفع خواهد شد . هم چنین معلم باید با تشویق

با مردم بسنجی سخن گوئید، زبان خود را از زیاده گوئی نگاهدارید